

Doma u Dvořáků

Již potřetí za sebou se 1. 7. na festivalu ve výhradně českém kvartetním repertoáru prezentovalo Zemlinského kvarteto hrající ve složení **František Souček, Petr Strížek, Petr Holman** a **Vladimír Fortin**, které tentokrát v intencích festivalového rodinného motta vystoupilo ve Dvořákově *Smyčcovém tercetu C dur op. 74*, smyčcových adaptacích písňového cyklu *Cypřiše B. 152* a *Smyčcovém kvartetu d moll op. 34, B. 75*, který Dvořák dokončil krátce po zkompletování *Stabat Mater* a věnoval jej pozdějšímu rodinnému příteli Brahmovi. Zemlinského kvarteto je na festivalu již doma: vloni vystoupilo s kvartety Smetanovým, Dvořákovým a Janáčkovým v sále minoritského kláštera a letos se podruhé vrátilo do Planetového sálu eggenbergské rezidence na kraji Štýrského Hradce. Z posluchačské perspektivy proběhlo matiné monotónně: jedním chvatem v podobě prvních taktů *Tercetu C dur* položili kvartetisté publikum na lopatky a drželi jej na nich až do konce koncertu. Nezvykle expresivně podaná závěrečná variační věta *Tercetu*, kontrastní a ve srovnání s jinými kvartety a nahrávkami spí-

še živější tempa *Cypřišů* s nádhernými sóly prvních houslí a violy a *Kvartet d moll* s dramatickým průběhem první věty bez repetice, půvabnými rubaty v polkové druhé větě, jímavým dvojzpěvem houslí v nokturnové třetí větě a živelným finále jen probouzely další a další spokojené a uznalé úsměvy v publiku, s nímž se kvartetisté rozloučili scherzem ze Sukova *Kvartetu B dur*. Nepamatují působivější komorní dopoledne, nemluvě o tom, že jsem po živelné hře sekundisty Strížka z osobního slovníku vypustil rčení „hrát druhé housle“.